

Küldögéltetve: 2011. Dec. 9.

BEJÁVÉ :

ORSZÁGOS KÖRNYEZETVÉDELMI, TERMÉSZETVÉDELMI ÉS
VÍZÜGYI FŐFELÜGYELŐSÉG

Ügyszám: 14/4392-16/2011.

Tárgy: Dömper 2002 Kft. fellebbezése

Előadó: dr. Felföldi Aliz

Rugásiné Major Enikő

Kovács Márta

Pál Daniella

Paracki Gábor

A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség KTVF: 48-16/2011. számú határozatát a Dömper 2002 Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (2347 Bugyi, Kossuth L. u. 30.) fellebbezése folytán felülvizsgáltam.

HATÁROZAT

Az elsőfokú határozatot *helybenhagyom*.

Határozatom ellen államigazgatási úton további jogorvoslatnak helye nincs, annak bírósági felülvizsgálatát – jogszabálysértésre hivatkozással – a közléstől számított 30 napon belül az elsőfokú környezetvédelmi hatósághoz 3 példányban benyújtott, a Pest Megyei Bírósághoz címzett keresettel lehet kérni.

A bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. Az ügyfél a tárgyalás tartását a keresetlevélben, illetve az alperesi ellenkérelem kézhezvételétől számított nyolc napon belül írásban kérheti.

INDOKOLÁS

A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség (a továbbiakban: Felügyelőség) KTVF: 48-16/2011. számú határozatával elutasította a Dömper 2002 Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (a továbbiakban: Kft.) kérelmére lefolytatott, a Délegyháza 039/4-7, 039/9-11 és 039/21-25 hrsz-ú ingatlanokon tervezett kavicsbánya létesítésére vonatkozó környezeti hatásvizsgálati eljárás alapján a környezetvédelmi engedély iránti kérelmet. Az elsőfokú határozat ellen a Kft. fellebbezést nyújtott be.

Fellebbező álláspontja szerint az elsőfokú hatóság nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény előírásainak, amely szerint az eljáró hatóságnak az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó valós tényeket kell figyelembe vennie, minden bizonyítékot a súlyának megfelelően kell értékelnie, döntését valósághű tényállásra alapozva kell meghoznia, álláspontját részletesen kell indokolnia. A Felügyelőség elvonta a másodfokú hatóság hatáskörét azzal, hogy részint figyelmen kívül hagyta a Főfelügyelőség 14/3965-17/2010. számú határozatában foglaltakat. Az elsőfokú határozat nem tartalmazza az ügyintézési határidő leteltének napját.

A fellebbezésben foglaltak szerint az elsőfokú hatóság tájvédelmi szempontú elutasító álláspontja megalapozatlan. A bányaművelés idején a táj karaktere megváltozik, ipari arculatot fog mutatni. A tájrendezési feladatok elvégzése után néhány évvel a tó és környezete nem fog tájidegen elemként hatni, a felhagyott bányató az ökológiai viszonyokat gazdagító elemmé válik (a bányatavak környékén egyre nagyobb egyedszámban jelennek meg a gólyák).

Fellebbező álláspontja szerint az elsőfokú hatóság levegőtisztaság-védelmi szempontú elutasító álláspontja megalapozatlan. A benyújtott környezeti hatástanulmány részletesen foglalkozott a felmerülő levegőtisztaság-védelmi problémákkal, azt a Főfelügyelőség a megelőző eljárásban jóváhagyta. Levegőtisztaság-védelmi szempontból a hatásterületet kiszámolták, azt lehatárolták, a környező lakóépületek és területek védelmi szempontjából lényeges műszaki intézkedéseket (diffúz kiporzás megelőzése) megtervezték. A tereprendezési tevékenységekből származó kiporzás meggátlására a dokumentáció rendszeres locsolást, védőfüggönyözést irányzott elő, ami az elérhető legjobb technika szempontjainak teljes mértékben megfelel.

Fellebbező álláspontja szerint az elsőfokú hatóság zajvédelmi szempontú elutasító álláspontja megalapozatlan. Fellebbező a Felügyelőség hiánypótlási felhívásában foglaltaknak teljes mértékben eleget tett, nyilatkozott, hogy az érintett zajvédelmi hatásterületen működő bánya nincs.

Fellebbező álláspontja szerint az elsőfokú hatóság vízvédelmi szempontú elutasító álláspontja megalapozatlan. A Felügyelőség nem támasztotta alá bizonyítékokkal azt a feltételezését, hogy az érintett területről kiemelt ásványi nyersanyag után visszamaradó bányató a Pesti-Solti síkság többi bányatavával „összejátszva” jelentős párolgási felületet képezve radikálisan csökkenteni fogja a Pesti-sík mindenkori talajvízszintjét (illetve a talajvízszint csökkenés már be is következett), és a talajvízszintek nem állnak helyre, mert nincs kellő ütemű visszapótlódás. Az elsőfokú hatóság nem vette figyelembe, hogy a kavics vagyonnal való ésszerű gazdálkodás nemzeti közérdek.

Értelmezhetetlen, mit ért az elsőfokú hatóság az alatt, hogy a közvetlen és a közvetett vízelvonás és a csapadék által utánpótlódás egyensúlya felborult. A 8 db törzshálózati kút 4-5 éves adatsora éppúgy nem alkalmas hidrológiai statisztikai következtetések levonására, mint 2 év adatai. A Felügyelőség mégis ez alapján mond értékítéletet a talajvízszint csökkentésről, úgy, hogy mellérendelve nem elemzi pl. a vizsgálati időszak évi csapadék adatait, a közeli Duna folyam tartós vízállásainak adatsorát. Az értékítélet tudománytalan, megalapozatlan. A Felügyelőség egyetlen alkalommal sem utal arra, hogy mik a talajvízszint-csökkenés valós okai, és mekkora mértékű a már bekövetkezett talajvízszint-csökkenés. A Felügyelőség nem utal pl. a mesterségesen termesztett növényi kultúrákra (azokat arid területen a felszín alatti talajvizekből öntözik).

A benyújtott hatástanulmányban foglaltak szerint a tárgyi bányató esetén a kis mélységű (4-5 cm) és nem nagy távolhatású depressziós tölcsér miatt nem kell számítani a már meglévő bányatavakkal való „összejátszásra”. A tanulmány arra helyezi a hangsúlyt, hogy a leszívási felületeken roppant gyors lesz a talajvíz visszatöltődés (nem a Hátság, hanem a Gödöllői-dombság és a Duna felől).

Fellebbező álláspontja szerint a tervezett bányászati tevékenység vízgazdálkodási-vízvédelmi szempontból sem a szűkebb, sem a tágabb térségben (a Pesti-síkon) nem fog érezhetően negatív hatást kiváltani, hosszú távon sem fog romló tendenciát okozni, és megfelel a fenntartható fejlődés fogalmi rendszerének.

A vizsgált terület jelenleg is mezőgazdasági művelés alatt áll, jelentős párolgási felületet képvisel, tehát nem a bányaművelés, illetve a felhagyás után képződik új párolgási felület. A vizsgált terület csupán a Duna-Tisza közti hátság nyugati peremével érintkezik, a hátság vizeit nem csapolhatja meg. Ezt a megállapítást támasztja alá a VITUKI 1990-es években készített tanulmánya.

A Felügyelőség nem vette kellő mértékben figyelembe azt a hidrológiai ténytet, hogy folyóink kavicssteraszaiban az elpárolgó talajvizek utánpótlódása szoros összefüggésben van a csapadékvízből származó „bevételekkel”. A tárgyi terület közelében (1-4 km-en belül) vannak olyan talajvízállás-figyelő kutak, amelyek az 1970-es évektől folyamatosan működnek. Ezek közül a Délegyházi 01104 számú törzshálózati kút adatsorát, valamint a közeli Bugyi (Pestszentlőrinc) település csapadéksorát elemezve kívánta a fellebbező bizonyítani, hogy a csapadék adatok és a talajvízjárás között igen szoros a korreláció. Fellebbező felhívta a figyelmet arra, hogy a Pesti-síkhöz tartozó felszín alatti vízgyűjtő nagysága kb. 5000 km², míg a kibányászott és engedéllyel rendelkező bányaterületek nagysága nem haladja meg a 20 km²-t. A nagy kiterjedésű felszín alatti vízgyűjtő-térből – ha az érintett vízgyűjtőn a csapadékok mennyisége átlagos, vagy átlag feletti – az utánpótlódás folyamatosan megtörténik éven belül, illetve hosszú idő távlatában is. Fellebbező nem tartja szakmailag megalapozottnak azt a megállapítást, amely szerint a kavicsbányatavak jelentősen hozzájárultak a talajvízszintek tartós süllyedéséhez. Fentiekkel összhangban a 96/2009. (XII. 9.) OGY határozatban foglaltak is cáfolják, hogy vizsgált térségben bizonytalan, vagy súlyos kilátású lenne a helyzet, a talajvízszintek helyzetében romló tendencia lenne.

Tekintettel arra, hogy a kavicsbányászat során „vízkivétel” csak a haszonanyag kotrásakor történik, a vízkivétel és a vízutánpótlás egyensúlya minőségi károsodás nélkül megmarad (minőségében a kiemelt és visszaengedett víz azonos). A környezeti hatástanulmány szerint a tevékenység nem fog a felszín alatti víztest kémiai és fizikai állapotromlásához vezetni. Szennyező anyag földtani közegben, illetve talajvízbe vezetése nem fog történni.

A Felügyelőség nem megalapozottan hivatkozott arra, hogy a fellebbező tevékenysége veszélyezteteti a mezőgazdálkodáshoz szükséges öntöző víz készletet.

Fentiek alapján fellebbező kérte az elsőfokú határozat megsemmisítését, illetve a környezetvédelmi engedély kiadását.

A környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (R.) 6. § (1) bekezdése értelmében a környezeti hatásvizsgálati eljárás a környezeti hatásvizsgálatra kötelezett tevékenységnek

- a) a környezeti elemekre (földre, levegőre, vízre, élővilágra, épített környezetre, ez utóbbi részeként a műemlékekre, műemléki területekre és régészeti örökségekre is),
- b) a környezeti elemek rendszereire, folyamataira, szerkezetére, különösen a tájra, településre, éghajlatra, természeti (ökológiai) rendszerre való hatásainak, továbbá

c) az előbbi hatások következtében az érintett népesség egészségi állapotában, valamint társadalmi, gazdasági helyzetében - különösen életminőségében, területhasználata feltételeiben - várható változásoknak az egyes esetek sajátosságainak figyelembevételével történő meghatározására, valamint a tevékenység ennek alapján történő engedélyezhetőségére terjed ki a 6-16. §-ok rendelkezései szerint.

A R. 10. § (1) bekezdése alapján a felügyelőség az érintett nyilvánosságtól, valamint a 12-15. §-ok szerint kapott, a környezeti hatás szempontjából lényeges észrevételeket a szakhatóságok bevonásával érdemben megvizsgálja. A felügyelőség határozatának indoklása tartalmazza az észrevételek értékelését és a nyilvánosság bevonásának folyamatáról szóló információt. Az észrevételek értékelése magában foglalja az észrevételek ténybeli megítélését, szakterületi elemzését és a jogi következtetéseket.

A R. 10. § (2) bekezdése szerint a felügyelőség az ügyben rendelkezésre álló összes adat alapján dönt, és határozattal

- a) kiadja a tevékenység gyakorlásához szükséges környezetvédelmi engedélyt,
- b) a kérelmet elutasítja,
- c) a 25. § (3) bekezdése szerinti végzést hoz.

A rendelkezésre álló iratok alapján a következőket állapítottam meg.

A Kft. Délegyháza külterületén a 039/4-7, 039/9-11 és 039/21-25 hrsz.-ú ingatlanokon kavics- és homokbánya nyitását tervezi. A területen lévő ásványi vagyon kitermelését külfejtéssel, víz alóli kotrással (vonóvedres kotróval) tervezik. A kitermelt ásványi anyagot a területen felállított osztályozóban kívánják osztályozni. A tervezési terület jelenleg mezőgazdasági művelés alatt áll, nagyobb részben szántóként van hasznosítva. Délegyháza Község Településrendezési Tervében a tervezési terület teljes egészében *Má általános mezőgazdasági terület* besorolásban van. A rekultiváció utáni hasznosítási cél részben pihenőtő, részben természetközeli vizes élőhely kialakítása.

A tervezett bánya területe:	24,9875 ha
A tervezett bánya alapterülete:	87,4 m ²
A tervezett bánya fedőterülete:	99,8 m ²
A tervezett kapacitás:	200.000 m ³ /év (800 m ³ /nap)
A bánya várható élettartama:	kb. 7-8 év

A tervezett technológia leírása:

A jövesztés tervezett módja: külfejtés. A vízföldtani sajátosságokból adódóan az ásványvagyon nagy részének kitermelése víz alóli kitermeléssel történik.

A tevékenység fázisai:

- letakarítás
- kitermelés
- tájrendezés.

A letakarítás két lépcsőre tagolódik. Először az átlagosan 0,4 m vastag termőtalaj, majd a humusz és a haszonanyag közötti agyagos homoklisztes fedő meddő kerül letakarításra. A fedőletakarításnál a humuszos talajtakarót külön deponálják.

A fedőrétegek alatti réteg kitermelése száraz külfejtése technológiával, a nedves – talajvíz szintje alatti – kavicsréteg kitermelése hidraulikus vagy vonóvedres kotrógéppel történik.

A bányatelek területének tájrendezését a bányászati műveletekkel párhuzamosan tervezik megkezdni.

Természet- és tájvédelmi szempontból a következőket állapítottam meg.

A Délegyháza 039/4-7, 039/9-11 és a 039/21-25 hrsz.-ú ingatlanok nem részei országos jelentőségű védett természeti területnek, helyi-jelentőségű védett természeti területnek, illetve Natura 2000 területnek, továbbá nem képezik részét a Nemzeti Ökológiai Hálózatnak sem, valamint barlangvédelmi zónát sem érintenek. A legközelebbi országos jelentőségű védett természeti terület a tervezési területtől mintegy 5, illetve 10 km-re található (Kiskunsági Nemzeti Park, Ócsai Tájvédelmi Körzet). A Felső-Kiskunsági Szikes Puszták és Turjánvidék elnevezésű Natura 2000 SPA terület és a Felső-kiskunsági Szikes Puszták Natura 2000 SCI terület kb. 4,5 km-re, míg a Ráckevei Duna-ág nevű Natura 2000 SCI terület nem egészen 7 km-re található a tervezett bányától.

A tervezési terület mellett több, a kavicsbányászat során visszamaradt talajvíz által feltöltődött tavat találunk, valamint mozaikosan elhelyezkedő mezőgazdasági parcellák és erdőfoltok váltják egymást a környező területeken.

A környező kavicsbányák, mint jelentős területű meglévő külszíni fejtésű bányák, illetve a bányászati tevékenység nyomán visszamaradt bányatavak jelenleg is meghatározó elemei a tájrészletnek. A hagyományos mezőgazdasági (szántóföldi) tájhasználat a térségben több helyen már jelenleg is jelentős mértékben átalakult, azonban a tájrészlet eredeti területhasználata és borítottsága szerint gyeperdő, illetve erdő terület volt, mezőgazdasági tájhasznosítással. További kavicsbányák létesítése tájvédelmi szempontból nem megengedhető, mert az a táj karakterének teljes átalakulását vonja maga után, mivel a tájidegen kavicsbányák és a felhagyásuk után visszamaradt tavak aránya jelentősen eltolódik a mezőgazdasági, illetve a gyeperdő- és erdőterületek kárára. A tájvédelem egyik célja pedig lényegében a jellemző tájkarakter megőrzése.

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 6. § (2) bekezdése szerint *a tájhasznosítás és a természeti értékek felhasználása során meg kell őrizni a tájak természetes és természetközeli állapotát, továbbá gondoskodni kell a tájak esztétikai adottságait és a jellegét meghatározó természeti értékek, természeti rendszerek és az egyedi tájértékek fennmaradásáról.*

A kavicsbányatavak, amellyel, hogy megváltoztatják a térségre jellemző tájkaraktert, beszűkítik a gyeperdő és erdő társulásokon előforduló növény- és állatfajok élőhelyeit. A bányászat következtében létrejövő új élőhely, új ökoszisztéma kialakulását jelentheti, azonban az alapvetően tájidegennek minősül, és mint tájidegen ökoszisztéma nem képvisel olyan természetvédelmi értéket, mint amekkorát az eredeti természetes állapotok, hagyományos tájhasználati módok megőrzése, érintetlenül hagyása jelentene.

A kialakult kavicsbányatavak jellemzően nagyon mélyek, keskeny, meredek, hirtelen mélyülő parttal, hideg, tápanyagszegény vízzel. Éppen ezért a tavakban szegényes az élővilág. A keskeny partszakaszon megtelepedő ritka nádas kis értéket képvisel, a betelepülő vízi

élőlények pedig szinte kivétel nélkül jövevényfajoknak tekinthetők, amik nem jellemzők az adott tájra.

A mezőgazdasági területek élővilágvédelmi szempontból nem minősíthetők értéktelen területeknek. A mezőgazdasági területek agrár-élőhelyként is funkcionálnak, védett fajoknak táplálkozó- és pihenőhelyet jelentenek.

Továbbá a tavak párologása környezetük talajvízszintjének csökkentésével szintén jelentős hatást gyakorol a környező területek élővilágára. Mint azt a tárgyi ügyben készült környezeti hatástanulmány is rögzíti, a táj területi vízmérlege negatív. Tehát több víz párolog el egységnyi felületről, mint amekkora a hozzáfolyás. A már meglévő és a jövőben kialakuló tavak által megnövekszik a nyílt vízfelszín, ami még nagyobb teret enged a párologásnak. Ennek viszont jelentős talajvízleszívó hatása van, amit a környező területek talajvízhozáfolyása tud csak ellensúlyozni.

A környezeti hatástanulmány 90. oldalán leírtak szerint: „Ha a már lefektetett, engedéllyel rendelkező bányatelkek mind kitermelésre kerülnek, de a jelenleg tervezett bánya nem valósul meg, úgy a Natura 2000 területeken *(értsd: a tervezési területtől délre található Felső-Kiskunsági Szikes Puszták és Turjánvidék Natura 2000 SPA terület, Felső-kiskunsági szikes puszta Natura 2000 SCI terület, valamint a Kiskunsági Nemzeti Park)* időjárástól függően 1-2 m vízszintsüllyedés várható.”

A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság 00435-0002/2011. számú szakvéleményében foglaltak szerint „...a többletpárologás miatt kialakult negatív vízmérleg a Duna-Tisza közti hátság gyenge állapotú víztestjei felől, illetve a Ráckevei-Soroksári Duna felől pótlódik. ...”

A Ráckevei-Soroksári Duna teljes szakasza az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet alapján a Ráckevei Duna-ág (HUDI20042) kiemelt jelentőségű természetmegőrzési terület (Natura 2000 terület) része.

Fentiek alapján a kavicsbányászat intenzitásának növekedése, a bányák számának emelkedése befolyással lehet a környező védett és Natura 2000 területekre.

A fellebbezés táj- és természetvédelmi kifogásaival kapcsolatban megjegyzendő, azon állítás miszerint a bányatavak környékén egyre nagyobb számban jelennek meg a gólyák, nem megalapozott, legalábbis a gólyák táplálkozási szokásait illetően.

A fehér gólya (*Ciconia ciconia*) mivel alapvetően gázlómadár, nem kedveli a mély és hidegvízű tavakat. Táplálkozás szempontjából a nedves réteket, tarlókat részesíti előnyben, tehát a kavicsbányatavak közel sem kínálnak számára megfelelő táplálkozási helyet. A további bányanyitások a fehér gólyának is beszűkítik az életterét.

A kifejtett indokok alapján a Felügyelőség által hozott KTVF: 48-16/2011. számú elsőfokú határozat táj- és természetvédelmi szakmai szempontból megalapozott.

Zajvédelmi szempontból a következőket állapítottam meg.

A környezeti hatástanulmány 6.4. Zajhatások elemzése fejezetben leírtak szerint a tervezett bányatelektől északra, Lke építési övezeti besorolású területen lakóházak, és Má építési övezeti besorolású szántó terület, délnyugatra Má építési övezeti besorolású szántóterület, délkeletre Gip gazdasági ipari területen elhagyott üzemi épületek és a TSZ telep lakóépületei találhatóak. A legközelebbi érintett lakóépületek a Vadvirág u. 73/a,b,c. és a Zöldrét u. 19/a,b,c.

A kitermelés a bánya területén változó helyszíneken történik, a mosó-osztályozó rögzített, helyhez kötött zajforrás. A tevékenység végzéséhez használt gépek és berendezések: homlokrakodó, vonóvedres kotró, dózer, szállítószalag és a mosó- osztályozó.

A kitermelés első időszakában a letakarításból nyert talaj és meddő felhasználásával, a bányatelek lakóterülettel szomszédos határán 6 m magas 15 m talpszélességű védőtöltést alakítanak ki.

A kitermelt anyag mennyisége napi 800 m^3 , mely a szokásos $12,5 \text{ m}^3$ szállítási kapacitású tehergépkocsival történő szállítás esetén napi 64 járművet jelent.

A tervezett szállítási útvonal a bányatelek határától a bányató határa mellett éri el a külterületi gyűjtőutat, majd a Délegyháza V. tó mellett 250 m-t haladva, délkelet felé földúton éri el a közeljövőben átadásra kerülő Bugyi községet elkerülő utat. A szállítási útvonal lakott területet nem érint. A bánya tulajdonosa a tervezett szállítási útvonalat az érintett önkormányzatokkal egyeztetette, és a közútkezelői hozzájárulást mind Délegyháza, mind Bugyi Önkormányzata megadta.

A bányatelek északnyugati határvonala és a szabad területen mozgó zajforrások működésével érintett legkisebb távolság 57 m.

Az üzemeltető által megadott működési idők figyelembevételével számított, várható zajterhelés a Vadvirág u. 73. sz. alatti lakóépület védendő homlokszata előtt, a már megépült töltés zajárnyékoló hatását figyelembe véve, 49 dB/A , amely nem haladja meg a zaj és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII.3.) KvVM-EüM együttes rendelet 1. sz. mellékletében előírt, a területre, nappalra megengedett 50 dB/A-t .

A tervezett bányától északkeletre a Délegyháza Ásványok Kft. bányatelke található. A Kft. környezetvédelmi engedéllyel rendelkezik, jelenleg közigazgatási peres eljárás folyik, a döntés végrehajtásának felfüggesztését a bíróságtól nem kérték, ezért a bányászati tevékenység, az engedélyezett 10.000 m^3 termelvény kitermelésére bármely időpontban elkezdődhet. Számítások alapján a tervezett, és a Felügyelőség KTVF:13047-9/2010. számú környezetvédelmi engedélyével rendelkező Délegyháza V. bánya zajvédelmi szempontú hatásterülete a lakóterületen fedést eredményez. A két bánya együttes működésekor a lakosságot érő eredő zajterhelés, a kitermeléshez használt gépek működési helyszínétől függ.

A zajkibocsátási határértékek megállapításának, valamint a zaj- és rezgés-kibocsátás ellenőrzésének módjáról szóló 93/2007. (XII.18.) KvVM rendelet 1. sz. melléklet 2. pontjában előírtak szerint, ha több zajkibocsátási határértékkel még nem rendelkező üzemi vagy szabadidős zajforrás hatásterülete fedésben áll, akkor a zajkibocsátási határértéket a megadott képlet alapján kell megállapítani. Jelen esetben $K_n = -3 \text{ dB}$.

A fent leírtak szerint a létesítendő bánya, és a környezetvédelmi engedéllyel rendelkező bánya hatásterületének fedése miatt, a létesítendő bánya zajkibocsátása nem haladhatja meg a 47 dB-t .

Mivel a számítások alapján a várható zajkibocsátás a legközelebbi, Vadvirág u. 73. sz. alatti lakóépület zajtól védendő homlokzata előtt 2 m-re, a zajvédő töltés megépülte után 49 dB/A. Azonban a kitermelés első időszakában, a töltés megépülte előtt, a letakarításból származó zaj is várhatóan meghaladja a zaj és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII.3.) KvVM-EüM együttes rendelet 1. sz. mellékletében előírt, a területre, nappalra megengedett 50 dB/A-t is.

A környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X.29.) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdésében előírtak szerint tilos a védendő környezetben veszélyes mértékű (a veszélyes mértékű környezeti zaj olyan környezeti zaj, amely meghaladja a külön jogszabályban megállapított zajterhelés, illetőleg zajkibocsátás megengedett határértékét) környezeti zajt okozni. A javasolt műszaki intézkedések ellenére várható túllépés, a tevékenység környezetvédelmi engedélyezését kizáró oknak minősül, ezért környezeti zajvédelmi szempontból a KTVF: 48-16/2011. számú határozat megalapozott.

Fellebbező nem megalapozottan hivatkozott arra, hogy a Főfelügyelőség 14/3965-17/2010. számú határozatával az előzetes vizsgálati dokumentáció zajvédelmi (és levegőtisztaság-védelmi) részét helyben hagyta, ezért a Felügyelőség a hatásvizsgálati eljárás során képviselt elutasító álláspontja zajvédelmi (és levegőtisztaság-védelmi) szempontból megalapozatlan. Az előzetes vizsgálati eljárás során az eljáró hatóságok azt vizsgálták, hogy a tervezett tevékenységnek jelentős hatása lesz-e a környezetre, környezeti hatásvizsgálati eljárás lefolytatása szükséges-e, a környezeti hatásvizsgálati dokumentációt milyen szempontok szerint kell összeállítani. Az előzetes vizsgálati eljárás során sem a Felügyelőség, sem a Főfelügyelőség nem a környezeti hatásvizsgálati eljárásra vonatkozó szabályok alapján járt el.

Hulladékgazdálkodási szempontból a következőket állapítottam meg.

A Felügyelőség hulladékgazdálkodási szempontból megállapította, hogy a tervezett tevékenység telepítése, megvalósítása és felhagyása során nem keletkezik nagy mennyiségű hulladék, normál üzemi körülmények között veszélyes hulladék nem keletkezik. A fellebbezés hulladékgazdálkodási kérdést nem érint.

A Kft. által a Délegyháza külterületén tervezett kavicsbánya előzetes vizsgálati dokumentációjában foglaltak szerint a keletkező kommunális hulladékot zárt tárolókban gyűjtik és szükség szerint kommunális hulladéklerakóba szállítják.

A kommunális folyékony hulladékok gyűjtését a bánya területén telepített komplett szociális konténer biztosítja majd, amely a szennyezést teljes mértékben kizárja.

Technológiai hulladék nem keletkezik.

Veszélyes hulladék normál üzemmenet során az olajos rongyon kívül a helyszínen nem keletkezik. Havária esetén a veszélyes hulladékok gyűjtése és kezelése tekintetében a 98/2001. (VI.15.) Kormányrendelet előírásai az irányadóak.

A veszélyes és nem veszélyes hulladékokkal kapcsolatos adminisztratív kötelezettségeknek (nyilvántartás vezetése, bejelentés) a hulladékokkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 164/2003. (X.18.) Kormányrendeletben előírtaknak megfelelően kell eleget tenni.

A rendelkezésre álló dokumentációk alapján megállapítható, hogy a tervezett tevékenység telepítése, megvalósítása és felhagyása hulladékgazdálkodási szempontból jelentős környezeti hatással nem bír.

A hulladékgazdálkodási jogszabályok előírásainak betartása mellett a tevékenység hulladékgazdálkodási szempontból nem kifogásolt.

Levegőtisztaság-védelmi szempontból a következőket állapítottam meg.

A rendelkezésemre álló dokumentáció alapján levegőterhelés a kitermelés, a szállítás és a járulékos tevékenység – deponálás és tájrendezés – során várható. A háttérszennyezettséget figyelembe véve a tervezett tevékenység az adott területen és szállítási útvonalakon kis mértékű levegőterhelést jelent, ezen tevékenységek hatása a tervezett területen és annak közvetlen környezetében várható.

A bányaterület határa és a legközebbi lakóházak közötti távolság kb. 150 m, a tervezett bányászati területtől ÉNy-i irányban.

A kitermelési tevékenységből adódó porszennyezés lokális területet érint, lakott területet nem veszélyeztet. Tekintettel arra, hogy a kitermelés jellemzően nedves állapotban (víz alatt) történik a bányászati tevékenység diffúz kibocsátása csekély mértékűnek tekinthető. Pontforrás létesítését nem tervezik. A munkagépek kibocsátásai, a kitermelés során keletkező porszennyezés hatásterülete, a legkedvezőtlenebb időjárási viszonyok között 21 méter széles sávban határozható meg.

A kitermelt anyag elszállítása nagyrészt közúton történik, a tervezési területtől a horgásztó határa mellett a Nomád-partig, onnan a Délegyháza V. jelű tó mellett elhaladva a Bugyi községet elkerülő tervezett útig, majd az 5202. jelű úton keresztül az 51. jelű útig. A szállítási útvonalakon a környezeti levegőterhelés a tervezett szállítások következtében időszakosan növekedni fog, de elviselhető változást okoz. A szállítás hatásterülete a szállítási útvonal mentén húzódó 2 méter széles sáv.

A bányatelek határától ÉNy-i irányban építendő 6 m magas, 200 m hosszú védőtöltés építése során, illetve az arra telepített növényállomány kialakulásáig a felületéről származó kiporzásból eredő légszennyező hatásokkal kell számolni, melynek hatásterülete 18 méter, ami közel megegyezik a bányászati tevékenység hatásterületével.

Azonban a kitermelt anyag deponálásának, illetve a szállításának már vannak légszennyező hatásai. Mindemellett a kavicsréteg feletti felső talajréteg kitermelése, elszállítása során keletkező hatásokkal is számolni kell.

A bányatelek ÉNy-i és DK-i határánál lakóépületek találhatóak. Az ÉNy-i telekhatárhoz nagyon közel helyezkednek el a lakóépületek, ráadásul itt a bánya hatásai mellett a védőtöltés kialakítása, illetve az arra tervezett növényzet végleges kialakulásáig felületi kiporzása is hatással lehet az ott lakókra. A DK-i határnál elhelyezkedő lakóépületek a területre legjellemzőbb É-ÉNy-i szélirányban helyezkednek el.

A bányászati tevékenységet megelőző tereprendezési (felső talajréteg letakarítása, elszállítása; védőtöltés kialakítása) munkálatokból adódó kiporzás lakott területre gyakorolt kedvezőtlen hatásai miatt a tárgyi tevékenység megvalósulása levegőtisztaság-védelmi szempontból kifogásolható.

Fentiek alapján levegőtisztaság-védelmi szempontból a fellebbezés nem megalapozott, a KTVF: 48-16/2011. számú határozat megalapozott.

Vízvédelmi szempontból a következőket állapítottam meg.

Délegyháza település belterületi határától DK-re tervezett 24,987 ha-os bányatelek 87,4 mBf alaplappal ivóvízbázis védőterületet nem érint. A bányatelek 1 km-es körzetén belül, a Délegyházi-vízmű vízföldtani szempontból védettnek tekinthető rétegvízre telepített mélyfúrású kútjain kívül, egyéb közműves ivóvízellátás céljából létesített vízműkút nem található.

A 7-8 évre tervezett (évi 200.000 m³) kavics zömében víz alóli kitermelése nyomán, egy kb. 20 ha területű bányató kialakulásával számolnak. A tervezett bányatelek területén kialakuló bányató talajvízszintre gyakorolt hatásának elemzése céljából elvégzett hidraulikai modellvizsgálatokat, tárgyi tervezett bányató 5 km-es körzetben már meglévő bányatavak, valamint engedélyezett bányatelkeken létrejövő bányatavak felszínéről várható fokozott párolgás, együttes vízszintcsökkentő hatásának szimulációs vizsgálatára kiterjedően végezték el.

A modellszámítások eredményei szerint a tervezett bányatelken kialakuló újabb tó közvetlen közelében mindössze 4-5 cm-es talajvízszint süllyesztő hatás várható. Mivel azonban a tervezett bányató vízszintsüllyesztő hatása a szomszédos bányatavaktól nem különíthető el, a tórendszer vízszintsüllyesztő hatásának hatásterületeként a Kiskunlacháza, Apaj, Bugyi és Délegyháza községek által közrefogott alacsony fekvésű kavicssteraszt jelölték meg. A teljes tórendszer együttes vízszintsüllyesztő hatását, tárgyi bányatelektől a talajvíz áramlási irányában mintegy 9 km-re, a Kiskunsági Nemzeti Park területén található törzshálózati kútnál egy méter körül becsülték meg, amelyből tárgyi bányató depressziós hatása gyakorlatilag már nem mutatható ki.

A rendelkezésre álló iratok, valamint a kavicsbányászattal érintett térségre vonatkozó egyéb források alapján az alábbiakat állapítottam meg.

A modellezés során felhasznált 13 db törzshálózati kút 2005-2009. közötti adatsora azon túlmenően, hogy a vizsgálatba bevont kutak tervezett bányatelektől való jelentős távolságára tekintettel a bányató közvetlen környezetének talajvízállására nem ad pontos képet, a térségben kialakult bányatavak talajvíz vízszintjére gyakorolt hatásának bemutatására alkalmas. A kutak szeptemberi hónapra vonatkozó átlagos vízszintadatait összehasonlítva ugyanis megállapítható, hogy 2009. év szeptemberében az átlag talajvízszint 18-84 cm közötti értékekkel volt alacsonyabb, a 2005. év azonos időszakára vonatkozó vízszinteknél.

A hatásvizsgálati dokumentáció megállapítása, miszerint a területi vízhiányt a magasabb térszintű területekről ideszivárgó talajvizek pótolják, ellentmondásban van a mérési eredményekkel, amelyek alapján a talajvíz mennyiségére vonatkozóan a térségre csökkenő tendencia jellemző.

A Kiskunsági Nemzeti Park területén, a tervezett bányatelektől jelentős távolságban található 1137. számú figyelőkút nem feltétlenül alkalmas arra, hogy a tervezett bányató talajvízre gyakorolt hatását reprezentatív módon bemutassa.

Az elmúlt évtizedekben folytatott kavicsbányászat nyomán a térségben több mint 4700 hektáron jelenleg mintegy 65 bányatelek található, amiből a nyílt vízfelületek nagysága már jelentősen meghaladja a 2000 hektárt. A nagy szabad vízfelület miatt bekövetkező párolgás által okozott állandó többlet vízveszteség illetve vízszivó hatás, a terület vízforgalmát megváltoztatva nemcsak a talajvíz mennyiségi és minőségi viszonyaira, hanem az élővilág életfeltételeire is jelentősen kihat. A 2009-2014 közötti időszakra szóló Nemzeti Környezetvédelmi Programról szóló 96/2009. (XII. 9.) OGY határozat is megállapítja, hogy a nagyszámú, főként üdülési hasznosítású holtág, mesterséges tározó és kavicsbánya tó vízminőségi állapota a nagy tavakénál kedvezőtlenebb, és ezek nem szerepelnek a fokozottabb védelmet jelentő tápanyag érzékeny területek között.

A Magyarország vízgyűjtőgazdálkodási tervéről szóló 1127/2010. (V.21.) Kormányhatározat 1.10. jelű Duna-völgyi főcsatorna tervezési vonatkozásában többek között rögzíti, hogy a Ráckevei-Duna és a Duna-Tisza csatorna által határolt területen folyamatosan növekvő elbányászott területek térségében észlelhető talajvíz süllyedés jelentős vízgazdálkodási problémákat vet fel, továbbá hogy a bányatavak felületének növekedésével várhatóan a Duna-Tisza közti hátság felszín alatti vízkészletének veszélyeztetettsége is növekszik, tekintettel az aszályos időszakok várható jövőbeni gyakoriságára.

A sekély mélységű öntözőkutak öntözési idejében történő kiszáradása, illetve vízhozamok jelentős csökkenése következtében a térségben egyre több az olyan új létesítésű öntözőkút, amely a mélyebb rétegekben elhelyezkedő, potenciálisan ivóvíz igények kielégítésére szolgáló víztartókra települ.

A tervezett bányatelek olyan a felszín alatti víz állapota szempontjából érzékeny, a csapadék szempontjából pedig negatív vízmérlegű, számos tájsebellel borított területre esik, ahol a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII.21.) Korm. rendelet 9. § (5) bekezdésének b) pontja, valamint 10. § (1) bekezdése szerinti előírások teljesülése nem garantálható, továbbá a mezőgazdasági területek öntözési célú vízhasználatát veszélyezteti.

Mivel fentiekben összefoglalt tényállás alapján megállapítható, hogy a tervezett kavicsbánya területén kialakuló bányató létesítése, a közműves ivóvízellátás céljából igénybe vett rétegvízkészletet ugyan közvetlenül nem veszélyeztet, a Kft. kérelmének elutasítása a fenti megállapításokra tekintettel, általános felszínalatti vízvédelmi szempontból indokolt.

A fellebbezésben foglaltak szerint az elsőfokú határozat nem tartalmazza az ügyintézési határidő leteltének napját. A rendelkezésemre álló iratok alapján megállapítottam, hogy a Felügyelőség az elsőfokú eljárás során a következő irataival szólította fel hiánypótlásra a Kft.-t: KTVF: 2656-33/2010. számú, 2010. szeptember 17-én kelt irat (2010. október 31-i határidővel), KTVF: 2656-36/2009. számú, 2010. szeptember 27-én kelt irat (2010. október 11-i határidővel), KTVF: 2656-39/2010. számú, 2010. október 27-én kelt irat (2010. november 15-i határidővel), KTVF: 2656-45/2010. számú, 2010. november 22-én kelt irat (kézhezvételtől számított 11 napos határidővel), KTVF: 48-6/2011. számú, 2011. január 24-én kelt irat (2011. március 31-i határidővel). A Kft. a hiánypótlási felhívásoknak határidőben eleget tett. A Felügyelőség a fentiekben kívül megkereste a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szakhatóságokat szakhatósági állásfoglalás megadása céljából, illetve belföldi jogsegélyt kért a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóságtól KTVF: 2656-56/2010. számú iratával (2011. január 20-i határidővel). A Felügyelőség KTVF: 48-13/2011. számú végzésével az ügyintézési határidőt 30 nappal meghosszabbította. Az ügyintézési határidőbe nem számítanak be a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás

általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 33. § (3) bekezdésében meghatározott időtartamok. A fentiek alapján megállapítottam, hogy az elsőfokú határozat indokolási része nem tartalmazza az ügyintézési határidő leteltének napját, azonban ez az ügy érdemére ki nem ható eljárási jogszabálysértésnek tekinthető.

Az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat KEF-2855-2/2011. számon az alábbi másodfokú szakhatósági állásfoglalást adta.

„A Dömper 2002 Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (2347 Bugyi, Kossuth Lajos utca 30.) által benyújtott, Délegyháza 039/4-7, 039/9-11 és 039/21-25 hrsz-ú ingatlanokon tervezett kavicsbánya környezeti hatásvizsgálati eljárás alapján a környezetvédelmi engedély kiadásához

környezet- és település egészségügyi szempontból hozzájárulok,

az alábbi kikötésekkel:

- 1. A bánya létesítése és működtetése nem járhat a környezet – a talaj, a talajvíz és a levegő - szennyeződésével, azt műszaki, technológiai és környezetvédelmi előírások betartásával ki kell zárni. A létesítés és működtetés során fellépő esetleges porszennyezést portalanítással (pl.: locsolással) kell megelőzni.*
- 2. A foglalkoztatott dolgozók számára ivóvízellátást és zárt szennyvíztározóhoz kapcsolódó szociális helyiségeket folyamatosan biztosítani kell.*
- 3. A bányatelek közelében lévő lakóházak miatt közegészségügyi szempontból indokolt a dokumentumban szereplő zajvédelmi objektum megépítése.*

Állásfoglalásom ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye, az a határozat, illetve az eljárást megszüntető végzés elleni jogorvoslat keretében támadható meg.

A szakhatósági eljárás során felmerült eljárási költség összege 29 700,-Ft.

INDOKOLÁS

A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség eljárásában a KTVF: 48-16/2011. iktatószámú, 2011. június 2-án kelt határozatával a DÖMPER 2002 Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (2347 Bugyi, Kossuth Lajos utca 30.) kérelmére lefolytatott, Délegyháza 039/4-7, 039/9-11 és 039/21-25 hrsz-ú ingatlanokon tervezett kavicsbánya létesítésére vonatkozó környezeti hatásvizsgálati eljárás alapján, a kérelmet elutasította.

A határozat ellen a kérelmező, a DÖMPER 2002 Kft. 2011. június 15-én fellebbezést nyújtott be. A döntést jogszabálysértőnek és szakmailag megalapozatlannak ítélve.

Az elsőfokú eljárásban közreműködő ÁNTSZ Közép-magyarországi Regionális Intézete 15609-2/2010. iktatószámom, 2010. december 11-én adott szakhatósági állásfoglalást. A tervezett tevékenység végzéséhez kikötésekkel hozzájárult.

A másodfokú eljárás során az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 14/4392-4/2011. iktatószámú, 2011. szeptember 1-én kelt megkeresésében az elsőfokú eljárás során keletkezett iratok megküldésével egyidejűleg kérte az ANTSZ Országos Tisztifőorvosi Hivatalt a másodfokú szakhatósági állásfoglalás megadására.

A DÖMPER 2002 Kft. Délegyháza külterületén, a 039/4-7, 039/9-11 és 039/21-25 hrsz-ú ingatlanokon kavics- és homokbánya nyitását tervezi. A területen lévő ásványi vagyron kitermelését külfejtéssel, víz alóli kotrással (vonóvedres kotróval) tervezik. A kitermelt ásványi anyagot a területen felállított osztályozóban kívánják válogatni. A tervezett bánya területe: 24,9875 ha.

A tervezett bánya alaplappja: 87,4 m Bf. A tervezett bánya fedőlapja: 99,8 m Bf.
A tervezett kapacitás: 200.000 m³/év (800 m³/nap).

A rendelkezésemre álló dokumentumok alapján megállapítottam, hogy a tervezett külfejtéses kavics- és homokbányászati tevékenység közegészségügyi érdeket nem sért, ezért az elsőfokú hatóság szakhatósági állásfoglalásával egyetértve, a kikötéseket fenntartva, a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

Szakhatósági állásfoglalásom meghozatalában az alábbi jogszabályi előírásokat vettem figyelembe: 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet a felszín alatti vizek védelméről, a 123/1997. (VII. 18.) Korm. rendelet a vízbázisok, a távlati vízbázisok, valamint az ivóvízellátást szolgáló vízi létesítmények védelméről.

Másodfokú szakhatósági állásfoglalásomat a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 44. és 45. §-ainak, valamint a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet alapján adtam meg.

A másodfokú szakhatósági állásfoglalás elleni jogorvoslat lehetőségéről a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 44. § (9) bekezdésére figyelemmel adtam tájékoztatást.

A szakhatósági eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjat az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat egyes közigazgatási eljárásaiért és igazgatási jellegű szolgáltatásaiért fizetendő díjakról szóló 1/2009. (I. 30.) számú EüM rendelet 1. számú mellékletének XI. 16. pontja tartalmazza.

Döntésemet a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 44. §-a alapján a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Kormány rendelet 32/A. § (1) bekezdésében és 4. számú melléklet 1. pontjában biztosított hatáskörömben, valamint az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatról, a népegészségügyi szakigazgatási feladatok ellátásáról, valamint a gyógyszerészeti államigazgatási szerv kijelöléséről szóló 323/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet 3. § (4) bekezdése szerinti országos illetékességgel eljárva hoztam meg.”

A Pest Megyei Kormányhivatal Földhivatala 10.789-3/2011. számon az alábbi másodfokú szakhatósági állásfoglalást adta.

„Az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség másodfokú környezetvédelmi eljárásában, a Főfelügyelőség 14/4392-4/2011. számú megkeresése alapján indult másodfokú földvédelmi eljárásban a következő döntést hoztam.

Másodfokú szakhatósági állásfoglalás

*Az elsőfokú környezetvédelmi engedélyezési eljárásban a Dömper 2002. Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Bugyi) kérelmező által benyújtott „Délegyháza 039/4-7, 039/9-11 és 039/21-25 hrsz-ú ingatlanokra tervezett kavicsbánya környezeti hatástanulmánya” című engedélyezési dokumentáció alapján vizsgált Ráckevei Körzeti Földhivatal 2011. január 07-én kel 10.114/2011. számú szakhatósági állásfoglalását **helybenhagyom.***

Szakhatósági állásfoglalásom ellen önálló fellebbezésnek helye nincs, az csak az ügyben eljáró hatóság érdemi döntése ellen benyújtott jogorvoslati kérelemben támadható.

Indokolás

A OKTV Főfelügyelőség a fenti hivatkozási számú megkeresésében jelezte, hogy a Közép-Dunavölgyi környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség tárgyi ügyben kiadott KTVF: 48-16/2011. számú határozat ellen a kérelmező Dömper 2002. Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. fellebbezést nyújtott be.

A Főfelügyelőség a megkeresésében az elsőfokú környezetvédelmi eljárásban adott földvédelmi szakhatósági állásfoglalás felülvizsgálatát, és másodfokú szakhatósági állásfoglalás kiadását kérte.

A Ráckevei Körzeti Földhivatal a 10.114/2011. számú szakhatósági állásfoglalása ismerteti az engedélyezési eljárásban érintett földrészletek nyilvántartás szerinti művelési ágát, földminősítési adottságait, minőségi osztályait kataszteri tisztajövedelem értékeit, valamint a minőségi osztályok természetbeni elhelyezkedését, lehatárolódását.

A körzeti földhivatal a szakhatósági eljárásban vizsgálta az érintett földrészletek termőföldjének minőségét a település szántó művelési ágú termőföldjei átlagos kataszteri tisztajövedelem értéke alapján.

Továbbá vizsgálta, hogy az átlagosnál jobb és átlagosnál gyengébb minőségű termőföldek természetbeni elhelyezkedése a művelésben maradó termőföld mennyiségi védelme és mezőgazdasági művelhetőségét milyen mértékben korlátozhatja, akadályozhatja.

A szakhatósági állásfoglalás ismerteti annak körülményét, hogy a tárgyi ügyben érintett átlagosnál jobb minőségű termőföldek - azok művelhetőségének ellehetetlenítése nélkül - nem különíthetők el az érintett gyenge minőségű termőföld-területektől, a területek bányászati célú igénybevételekor.

A szakhatósági állásfoglalás ismerteti a tárgyi ügyben korábban lefolytatott környezeti hatásvizsgálati eljárásban kiadott első- és másodfokú földvédelmi szakhatósági állásfoglalások ügyszámait, azok szakmai döntését és indokolását, valamint a földvédelmi szakhatósági hozzájárulás ágazati feltételeit.

A körzeti földhivatal 10.114/2011. számú elsőfokú szakhatósági állásfoglalása földvédelmi szempontból megalapozott, és a döntés szakmailag körültekintően indokolt.

A körzeti földhivatal a szakhatósági állásfoglalását végzés formájában adta ki, szakhatósági állásfoglalás megnevezés helyett, mely a szakhatósági állásfoglalás érdemére nem hatott ki.

Fentiekben leírtak alapján, a rendelkező rész szerint döntöttem.

Szakhatósági állásfoglalásom az OKTV Főfelügyelőség megkeresésében jelölt 2004. évi CXL. tv. (Ket.) 44. §-ában, a 2007. évi CXXIX. tv. 8. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul."

A Pest Megyei Kormányhivatal Építésügyi Főosztálya 50PM-1230/5/2011. számon az alábbi másodfokú szakhatósági állásfoglalást adta.

„A másodfokú hatóság megkeresése alapján az elsőfokú hatóság határozata ellen a fellebbező által benyújtott fellebbezésre indult másodfokú hatósági eljárásban a Pest Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: Hivatal) hatáskörében eljárva az alábbi

MÁSODFOKÚ SZAKHATÓSÁGI ÁLLÁSFOGLALÁST

adom:

Az elsőfokú szakhatósági állásfoglalást helybenhagyva helyi környezet- és természetvédelemre kiterjedően a tárgyi ingatlanokon tervezett kavicsbánya létesítéséhez szükséges másodfokú szakhatósági hozzájárulásomat megadom.

Szakhatósági állásfoglalásom ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye, az a határozat, illetve az eljárást megszüntető végzés elleni jogorvoslat keretében támadható meg.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú hatóság határozata ellen a fellebbező által benyújtott fellebbezésre indult másodfokú hatósági eljárásban a másodfokú hatóság a 2011. 09. 7-én Hivatalba érkezett megkeresésével másodfokú szakhatósági eljárást kezdeményezett a tárgyi engedélyezési eljárás másodfokú döntéséhez.

A környezetvédelmi hatásvizsgálati hatósági eljárásban hivatalom a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 32/A. § (1) bekezdésében, illetve 4. számú mellékletének 4. pontjában foglaltak alapján, helyi környezet- és természetvédelemre kiterjedően rendelkezik hatáskörrel.

Megállapítottam, hogy a tervezett beruházás érinti Délegyháza Önkormányzatának közigazgatási területét, továbbá, hogy Délegyháza község területén nincs olyan helyi természetvédelem alatt álló terület, melyre a kérelem hatással lenne.

Helyi környezetvédelmi és természetvédelmi hatáskörömben megállapítottam, hogy Délegyháza Önkormányzatának nincs olyan helyi környezet és természetvédelemre vonatkozó önkormányzati rendelete, amellyel az önkormányzat illetékességi területére más jogszabályokban előírtaknál nagyobb mértékben korlátozó környezetvédelmi előírásokat határoz meg.

Fentiekre tekintettel az elsőfokú döntést és az azt megelőző eljárást megvizsgálva megállapítottam, hogy az első fokú szakhatóság döntése jogszerű, eljárása során sem anyagi, sem az ügy érdemére kiható eljárásjogi hibát nem vétett, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

Az önálló jogorvoslatra a Ket. 44. § (9) bekezdése alapján nem biztosítottam lehetőséget.

Hatásköröm és illetékességem a Ket. 21. § (1) bekezdés b) pontján, a Ket. 44. § (1) bekezdésén, a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 32/A. § (1) bekezdésében, illetve 4. számú mellékletében foglaltakon, valamint a fővárosi, megyei kormányhivatalokról szóló 288/2010. (XII. 21.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésén alapul. Ugyanezen rendelet 28. § (1) bekezdése értelmében a Hivatal a Pest Megyei Közigazgatási Hivatal jogutóda.”

A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Növény-, Talaj- és Agrárkörnyezetvédelmi Igazgatósága 04.2/6514-2/2011. számon az alábbi másodfokú szakhatósági állásfoglalást adta.

„A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal (1118 Budapest, Budaörsi út 141-145.), mint az adott ügyben közreműködő hatáskörrel és illetékességgel rendelkező másodfokú talajvédelmi hatóság, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 14/4392-4/2011. számú megkeresésére a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség KTVF: 48-16/2011. számú határozata (Délegyháza 039/4-7, /9-11, /21-25 hrsz.-ú ingatlanon tervezett kavicsbánya létesítésének környezeti hatásvizsgálati eljárása) ellen a DÖMPER 2002 Kft. (2347 Bugyi, Kossuth L. u. 30.) fellebbezése alapján indult másodfokú közigazgatási eljárásban a Fővárosi és Pest Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal (mint a Pest Megyei Kormányhivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatóságának jogelődje) 22.2/11781-2/2010. számú szakhatósági állásfoglalását felülvizsgálta.

A megtekintett dokumentáció alapján a másodfokú talajvédelmi hatóság

TALAJVÉDELMI SZAKHATÓSÁGI ÁLLÁSFOGLALÁS – a

a következő:

a 22.2/11781-2/2010. számú elsőfokú talajvédelmi szakhatósági állásfoglalást módosítja, a Délegyháza 039/4-7, /9-11, /21-25 hrsz.-ú ingatlanon tervezett kavicsbánya létesítésének környezeti hatásvizsgálati eljárása tárgyában a környezetvédelmi engedély talajvédelmi szempontból kiadható.

Jelen szakhatósági állásfoglalás ellen külön jogorvoslatnak helye nincs, ez csak az érdemi határozat elleni jogorvoslattal támadható meg.

INDOKOLÁS

A DÖMPER 2002 Kft. (2347 Bugyi, Kossuth L. u. 30.), Ügyfél engedélykérelmet nyújtott be a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőségre (továbbiakban: Felügyelőség) Délegyháza 039/4-7, /9-11, /21-25 hrsz.-ú ingatlanon tervezett kavicsbánya létesítésének környezeti hatásvizsgálati eljárása tárgyában.

A Felügyelőség megkeresésére a Fővárosi és Pest Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal (továbbiakban: Hivatal) 22.2/11781-2/2010. számon szakhatósági állásfoglalást adott, melyben az alábbi előírásokat tette:

1. A környező mezőgazdasági területek porszennyezésének elkerülése végett a bányaterület megközelítése és a kavics szállítása során lehetőség szerint burkolt felületű utakat kell használni; a földutakat a száraz tavaszi-nyári időszakokban rendszeresen öntözni kell.
2. A bányahatósági engedélyezés egyes fázisaiban elbírálásra benyújtandó MŰT dokumentációhoz csatolni kell a 90/2008. (VII. 18.) FVM rendelet 2. sz. melléklet 2.4 pontja alapján összeállított talajvédelmi tervet. A műszaki üzemi tervnek összhangban kell lennie a talajvédelmi tervvel.
3. A letermelésre előírányzott humuszos feltalaj felhasználását tételesen részletezni kell. A tájrendezéshez szükséges mennyiséget a területen meg kell őrizni.

A Felügyelőség KTVF: 48-16/2011. számú határozatában az engedélykérelmet elutasította.

Az Ügyfél fenti határozatot megfellebbezte. A fellebbezés talajvédelmi kérdéseket nem érint.

A fellebbezésre indult másodfokú közigazgatási eljárásban az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 14/4392-4/2011. számú megkeresésére, a rendelkezésre álló dokumentumok figyelembevételével történt a Hivatal által kiadott szakhatósági állásfoglalás felülvizsgálata és a másodfokú szakhatósági állásfoglalás kialakítása.

A másodfokú talajvédelmi hatóság megállapította, hogy az első fokú talajvédelmi hatóság szakhatósági állásfoglalásának rendelkező részében tett 1. előírás nem tartozik a talajvédelmi hatóság hatáskörébe, továbbá a 2. és 3. pontban megfogalmazott előírások nem képezik részét a környezetvédelmi engedélyezési eljárásnak, így azok jelen szakhatósági állásfoglalásba nem kerültek beépítésre.

A másodfokon közreműködő talajvédelmi hatóság álláspontja szerint az ismertetett technológia betartása esetén a tervezett létesítménynek a szomszédos mezőgazdasági területekre káros környezeti hatása nincs, a környezetvédelmi engedély talajvédelmi szempontból kiadható.

Fentieknek megfelelően a másodfokú talajvédelmi hatóság az elsőfokú talajvédelmi hatóság által kiadott 22.2/11781-2/2010. számú szakhatósági állásfoglalást módosította, a környezetvédelmi engedély kiadásához talajvédelmi szempontból hozzájárult.

Az I. fokú szakhatósági állásfoglalás felülvizsgálata a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 44-45/A. § rendelkezéséhez kapcsolódó, a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 4. számú melléklet 5. pontja, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok mezőgazdasági szakigazgatási szerveinek kijelöléséről szóló 328/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdése, illetve a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatalról szóló 327/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet 5. § b) pontja felhatalmazása alapján történt."

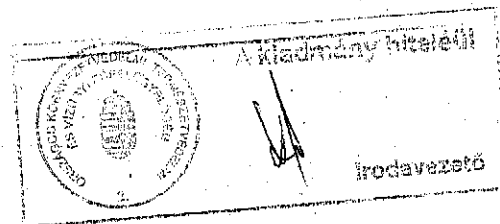
Határozatomat a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 105. § (1) bekezdése alapján hoztam.

Határozatom bírósági felülvizsgálatának lehetőségét a Ket. 109. § (1) bekezdése biztosítja, a bíróság illetékességét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 326. § (4) bekezdése állapítja meg. A tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatás a Pp. 338. §-án alapul.

Budapest, 2011. november 24.

Dr. Hecsei Pál
mb. főigazgató
megbízásából

Dr. Lejtényi Péter s.k.
mb. főosztályvezető

Értesülnek:

- 1) Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség (Budapest)
- 2) Hatósági nyilvántartás (helyben)
- 3) Irattár

Az elsőfokú hatóságon keresztül értesülnek:

- 1) Akik az elsőfokú határozatról értesültek
- 2) Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Országos Tisztifőorvosi Hivatal (1437 Budapest, Pf. 839.)
- 3) Pest Megyei Kormányhivatal Földhivatala (1373 Budapest, Pf. 558.)
- 4) Pest Megyei Kormányhivatal Építésügyi Főosztály (1052 Budapest, Városház u. 7.)
- 5) Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Növény-, Talaj- és Agrárkörnyezet-védelmi Igazgatóság (1118 Budapest, Budaörsi út 141-145.)